

Sygnatura akt IX C 494/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 12-01-2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny
w składzie:**

Przewodniczący: SSR Tomasz Zawiaślak

Protokolant: Agnieszka Baca-Domin

po rozpoznaniu w dniu 12-01-2015 r. we W.

na rozprawie

sprawy z powództwa **L. J.**

przeciwko **(...) SA w S.**

- o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w S. na rzecz powódki L. J. kw;lotę 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2011 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia) kwotę 1860,90 zł tytułem kosztów sądowych, których powódka nie miała obowiązku uiścić.

Sygn. akt IX C 494/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 30.09.2011 r. powódka L. J. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 15.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 07.12.2010 r. przechodząc koło placówki (...) Bank (...) SA przy pl. (...) we W. poślizgnęła się na nieodśnieżonym, oblodzonym chodniku w wyniku czego doznała złamania kończyny dolnej prawej. Musiała nosić opatrunek gipsowy do dnia 04.01.2011 r. Przebywała na zwolnieniu chorobowym. Po zdjęciu gipsu dolegliwości bólowe nie ustały, w związku z czym powódka zmuszona była poddać się rehabilitacji oraz przebywać na dalszym zwolnieniu lekarskim w okresie do dnia 17.05.2011 r. W związku z długotrwałym stanem niezdolności do pracy powódka zmuszona była do złożenia wniosku z Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych o przyznanie jej świadczenia rehabilitacyjnego za dalszy okres niezdolności do pracy.

Zarządca budynku przy pl. gen. J. B.(...) we W.wskazał, że za utrzymanie porządku na terenie przyległym do tego budynku odpowiada firma (...)K. W., która to z kolei zawarła umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej lub użytkowania ze stroną pozwaną. Do dnia wytoczenia powództwa postępowanie likwidacyjne nie zostało zakończone.

Dochodzona pozwem kwota tytułem odszkodowania stanowi sumę poniesionych wydatków na konsultacje lekarzy, odbytych zabiegów rehabilitacyjnych, zakupionych leków oraz dojazdów na zabiegi. Z kolei wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę odpowiada zarówno uszczerbkowi na zdrowiu, długotrwałości cierpień fizycznych i psychicznych spowodowanych m. in. wyeliminowaniem z normalnego funkcjonowania oraz odczuwanymi skutkami zdrowotnymi.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Podniosła, że podmiotem zobowiązanym do terenu przyległego do budynku była K. W. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...), której pracownik wskazał, że w godzinach porannych w dniu 07.12.2010 r. odśnieżył i posypał piaskiem teren wokół budynku. Ponadto w tym dniu temperatura była plusowa oraz nie padał śnieg ani deszcz. Z ostrożności procesowej strona pozwana zakwestionowała również wysokość zadośćuczynienia jako nieadekwatnego do rozmiaru doznanej krzywdy i przekraczającego przeciętną jego wysokość.

W toku postępowania powódka wskazała, że temperatura w dniu 07.12.2012 r. była ujemna a miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie nie było należycie zabezpieczone oraz nie było posypane piaskiem ani solą. Ponadto w ciągu dnia miały miejsce opady śniegu, a firma, której ubezpieczycielem była strona pozwana nie dopełniła swoich obowiązków.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07. (...) około godziny 16 po przejściu przez przejście dla pieszych na ul. (...), w obrębie placu (...) we W. powódka skierowała się w kierunku budynku (...). W odległości około 3,70 m od wejścia do placówki (...) Bank (...) SA w tym budynku, powódka poślizgnęła się na nieodśnieżonym i oblodzonym chodniku i upadła. Po upadku powódka z pomocą męża oraz nieznanego mężczyzny udała się do pobliskiej placówki (...) Bank (...) SA, gdzie poczekała na karetkę Pogotowia (...), która zawiozła ją do Szpitala im. (...) we W..

Dowód:

- dowód z oględzin miejsca zdarzenia z dnia 02.04.2014 r., k. 209-211,
- internetowy wydruk mapy z miejsca zdarzenia, k. 97,
- oświadczenie H. J. z 04.05.2011 r., k. 28, 89,
- notatka służbowa z dnia 07.12.2010 r., k. 72
- dokumentacja fotograficzna, k. 82,
- zeznania H. J., k. 116-118,
- przesłuchanie powódki L. J., k. 188-189 (nagranie rozprawy z 09.12.2013 r.).

W dniu ww. wypadku temperatura powietrza we W. na wysokości 2 m nad poziomem gruntu od początku doby do godzin przedpołudniowych wzrastała od około -1 st. C do około 0 st. C. W ciągu dnia maksymalna temperatura wynosiła około 2 st. C, a od godzin popołudniowych utrzymywała się na poziomie 0 st. C. Przez całą dobę występował wiatr z kierunku północnego, północno – zachodniego i wschodniego. Wiatr był słaby, o średniej prędkości 1-3 m/s. W tym dniu było całkowite zachmurzenie a widzialność wynosiła maksymalnie 2 – 3 km, chwilami (w godzinach porannych i późnym wieczorem) obniżając się do 700 - 800 m. Od godzin porannych do godzin popołudniowych występowały słabe opady śniegu, a w godzinach popołudniowych także mżawki. Ponadto słabe opady śniegu występowało pod koniec doby. O godz. 7:00 (oraz w dniu 08.12.2010 r. o godz. 07:00) na powierzchni gruntu zalegała pokrywa śnieżna miejscami o wysokości 18 cm.

Dowód: pismo (...) w W. O/W., k. 171.

Do budynku (...) przylega działka o nr (...), pełniąca funkcję chodnika (deptaka), będąca własnością Gminy W.. W imieniu właściciela zarząd drogą publiczną (ul. (...)) przylegającą bezpośrednio do tej działki sprawował (...) we W. (jednostka budżetowa Gminy W.), który nie zajmował się odśnieżaniem tego chodnika, uznając iż obowiązek ten spoczywa na właścicielu nieruchomości sąsiedniej.

Dowód:

- pismo (...) we W. z dnia 01.09.2014 r., k. 226,
- pismo (...) we W. z dnia 17.11.2014 r., k. 257,
- pismo Zarządu Zasobu Komunalnego z 28.08.2014 r., k. 233,
- wypis z rejestru gruntów dot. działki nr (...), k. 239,
- wypis z rejestru gruntów dot. działki nr (...), k. 240,
- wypis z rejestru gruntów dot. działki nr (...), k. 241,
- mapa ewidencyjna, k. 242.

W dniu 01.02.2009 r. (...) Sp. z o.o., jako zarządca nieruchomości sąsiedniej (działka nr (...), księga wieczysta (...); właściciel - (...) GMBH Sp. z o.o. Oddział w Polsce w W.) zawarła z K. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) umowę, w której K. W. zobowiązała się m. in. do terminowego i rzetelnego wykonywania zleconych prac w częściach wspólnych budynku położonego we W. przy ul. (...) przez siedem dni w tygodniu. Zakres prac dotyczył sprzątnięcia: powierzchni wspólnych, pomieszczeń technicznych, parkingu, jak również utrzymania terenu zewnętrznego, serwisu śniegowego w okresie zimowym. Zgodnie z załącznikiem do tej umowy K. W. zobowiązała się do utrzymania w ciągłej czystości, mycia kostek i płyt granitowych, a w razie potrzeby również wywożenia śniegu, odśnieżania i posypywania piaskiem ciągów komunikacyjnych.

Dowód:

- pełnomocnictwo, k. 70-71.
- umowa z dnia 01.02.2009 r., k. 73-76.

Chodnik przy budynku (...), na którym miał miejsce wypadek, wyłożony był gładkimi, kamiennymi płytami. Teren przylegający do ww. budynku był zwykle odśnieżany w odległości do 3 metrów od ścian budynku.

W dniu przedmiotowego wypadku teren ten został odśnieżony i posypany piaskiem przez pracownika K. W. w ww. zakresie około godz. 7 rano.

Dowód:

- dowód z oględzin miejsca z darzenia z dnia 02.04.2014 r., k. 209-211,
- częściowo zeznania T. D., k. 118, 119,
- częściowo zeznania K. W., k. 119, 121,
- częściowo zeznania M. S., k. 203-204 (nagranie rozprawy z 13.03.2014 r.)

K. W. zawarła ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia OC w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Umowa ta obowiązywała w dniu, gdy zaistniał przedmiotowy wypadek.

Dowód: polisa nr (...) wraz z wnioskiem o ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, k. 78-81.

Na skutek wypadku powódka doznała złamania nasady dalszej strzałki prawej. Złamana kończyna została unieruchomiona w opatrunku stopowo – goleniowym i zalecono środki przeciwko zakrzepowe oraz dalsze leczenie w Poradni Ortopedycznej, które było kontynuowane w prywatnym Gabinecie Ortopedii i Krioterapii. Opatrunek gipsowy założono na okres ok. 1 miesiąca, tj. do dnia 04.01.2011 r. Powódka chodziła wtedy przy pomocy kul. Podczas leczenia zastosowano krioterapię i okołostawowe iniekcje środków przeciwzapalnych i przeciwbólowych. Przez okres 3 miesięcy utrzymywały się obrzęki w okolicy kostek. Przy dłuższym chodzeniu lub siedzeniu powódka do chwili obecnej odczuwa bóle i obrzęki okolicy kostki bocznej.

Dowód:

- dokumentacja lekarska, k. 13, 15, 16, 25, 26-27, 87-88, 99, 100, 101,
- opinia sądowa – lekarska z 11.04.2013 r., 159-162,

W wyniku wypadku z dnia 07.12.2010 r. powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Dowód:

- opinia sądowa – lekarska z 11.04.2013 r., 159-162.

W związku z prowadzonym leczeniem powódka poniosła koszty w wysokości 34,95 zł i 49,50 zł w związku z dojazdem na rehabilitację.

Dowód: dowody wpłaty, k. 95.

Powódka zatrudniona była w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. w okresie od 12.12.2005 r. do 31.12.2010 r. Na zwolnieniu lekarskim powódka przebywała przez okres około 6 miesięcy, a następnie przez okres 3 miesięcy pobierała zasiłek rehabilitacyjny. Z związku z długotrwałą niezdolnością powódki do pracy rozwiązano z nią stosunek pracy.

Dowód:

- świadectwo pracy, k. 14, 98,
- kserokopia zwolnień lekarskich powódki, k. 90-94, 96,
- zeznania H. J., k. 116-118,

Na podstawie decyzji Prezydenta W. z dnia 08.09.2011 r. z dniem 19.08.2011 r. przyznano powódce status osoby bezrobotnej w związku z czym w okresie od 27.08.2011 r. do 26.02.2012 r. przyznano jej prawo do zasiłku.

Dowód:

- decyzja z 08.09.2011 r., k. 12,

Pismem z dnia 02.02.2011 r. powódka zwróciła się do nowego zarządcy ww. budynku ((...) Sp. z o.o.) o wypłacenie odszkodowania i zadośćuczynienia za skutki wypadku z dnia 07.12.2010 r. W odpowiedzi powódka otrzymała odpowiedź, że za teren przyległy do budynku (...), na mocy zawartej umowy z dnia 01.02.2009 r., odpowiada firma (...) K. W. we W..

Dowód:

- pismo powódki z dnia 02.02.2011 r., k. 23

- pismo zarządcy budynku (...) z dnia 08.02.2011 r., k. 24,

Powódka zgłosiła szkodę u strony pozwanej, która prowadziła postępowanie likwidacyjne. Pismem z dnia 17 sierpnia 2011 r. powódka zwróciła się do strony pozwanej o rozpatrzenie wniosku o odszkodowanie w związku ze zdarzeniem z dnia 07.12.2010 r. Pismem z dnia 17 marca 2011 r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty tytułem zaliczki na poczet leczenia i zadośćuczynienia, kwoty 15.000,00 zł.

Decyzją z dnia 15.09.2011 r. strona pozwana odmówiła powódce wypłaty odszkodowania i zadośćuczynienia wskazując, że za należyte utrzymanie terenu odpowiedzialny był podmiot (...) Sp. z o.o. (podmiot występujący w imieniu właściciela budynku) a zgodnie z oświadczeniem jej pracowników w dniu 07.12.2010 r. teren był odśnieżony i posypany w godzinach porannych. Strona pozwana wskazała, że zaistniały wypadek miał charakter zdarzenia losowego związanego z faktem występowania w tym okresie zimowych warunków atmosferycznych.

Dowód:

- pismo powódki z dnia 17.08.2011 r., k. 17,
- pisma (...)z 12.04.2011 r. i 09.05.2011 r., k. 18, 19,
- pismo powódki z dnia 17.03.2011 r., k. 21-22
- decyzja (...) S.A. z 15.09.2011, k. 66-67,
- zgłoszenie szkody dokonane przez K. W. z dnia 02.05.2011 r., k. 68-69,
- oświadczenie T. D., k. 77,
- dokumentacja fotograficzna, k. 82 ,
- pismo powódki z dnia 04.05.2011 r., k. 83,
- zgłoszenie szkody, k. 84-86,
- zeznania M. S., k. 203-204 (e-protokół z 13.03.2014 r.),

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

W niniejszej sprawie powódka domagała się odszkodowania i zadośćuczynienia za skutki zdarzenia, jakie miało miejsce w dniu 07.12.2010 r.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów wskazanych w poprzedniej części, na opinii zespołowej biegłych lekarzy, oględzinach miejsca z darzenia w dniu 02.04.2014 r., oraz na zeznaniach wskazanych świadków i przesłuchaniu powódki.

Sąd częściowo uwzględnił zeznania świadków T. D., K. W. oraz M. S. odnośnie okoliczności, iż teren przylegający do budynku (...) odśnieżany był w godzinach rannych. Sąd nie dał wiary tym świadkom, że miejsce, w którym doszło do wypadku, było wówczas odśnieżone.

Kluczowym w niniejszej sprawie było dokładne ustalenie miejsca zdarzenia oraz odpowiedzialność strony pozwanej za przedmiotowe znaczenie. Zakres tej odpowiedzialności determinuje odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego, tj. K. W., w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej

Przedmiotem sporu w toku procesu stało się to bowiem, czy właściciel, a co za tym idzie zarządca ww. budynku odpowiedzialny był za utrzymanie jedynie części chodnika przylegającego do tego budynku od strony ul. (...), czy też za odśnieżanie całego ciągu komunikacyjnego (deptaka) aż do granicy z jezdnią ul. (...).

Miejsce zdarzenia zostało ostatecznie ustalone na podstawie oględzin. Jak wynika z protokołu oględzin i nagrania wideo, stanowiącego załącznik do tego protokołu, do wypadku doszło w odległości ok. 3,70 m od zewnętrznej krawędzi filara, na wysokości wejścia do placówki (...) Bank (...) S.A.

W oparciu o zgromadzoną dokumentację geodezyjną ustalono, iż do wypadku doszło na działce oznaczonej numerem (...).

Odpowiedzialność strony pozwanej znajduje oparcie w art. 822 k.c. w zw. z art. 415 k.c., art. 429 k.c., art. 444 §1 k.c. i art. 445 § k.c.

. Zgodnie z art. 429 k.c., kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Przepis art. 429 k.c. nakłada odpowiedzialność na powierzającego wykonanie czynności drugiemu, o ile powierzający czynności nie potrafi udowodnić, że nie ponosi żadnej winy w wyborze. Odpowiedzialność powierzającego wykonanie czynności drugiemu jest samodzielna i niezależna od odpowiedzialności sprawcy bezpośredniego. Jest to odpowiedzialność za własne czyny i za własną winę. Zatem nawet skuteczne powierzenie czynności osobie trzeciej, które na podstawie art. 429 k.c. zwalnia od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez przedsiębiorstwo trudniące się zawodowo wykonywaniem danych czynności, nie wyklucza odpowiedzialności powierzającego za szkodę wyrządzoną jego własnym zaniedbaniem. Najczęściej odpowiedzialność ta oparta będzie na art. 415 k.c. (zob. wyrok SN z dnia 24 maja 2007 r., II CSK 113/07; wyrok SN z dnia 16 kwietnia 2003 r., II CKN 1466/00 oraz wyrok SN z dnia 06 marca 2014 r., V CSK 224/13).

Zdaniem Sądu K. W. była osobą, której powierzono w rozumieniu art. 429 k.c. wykonywanie obowiązków spoczywających na właścicielu nieruchomości na której wzniesiono budynek (...), a dotyczących utrzymania nieruchomości sąsiedniej zgodnie z obowiązującymi przepisami. Powierzenie tych obowiązków nastąpiło w umowie z ówczesnym zarządcą budynku, który z kolei zawarł umowę o zarządzanie z właścicielem nieruchomości, mocą której przyjął na siebie wykonywanie tych obowiązków. Ta ostatnia okoliczność nie była kwestionowana przez stronę pozwaną, zastępowaną w toku procesu przez profesjonalnego pełnomocnika (zob. art. 230 k.p.c.).

Na firmie (...) spoczywał m.in. obowiązek utrzymania przez cały tydzień terenu zewnętrznego, w tym serwisu śniegowego w okresie zimowym. Zgodnie z załącznikiem do ww. umowy była ona zobowiązana się do utrzymania w ciągłej czystości, mycia kostek i płyt granitowych, a w razie potrzeby również wywożenia śniegu, odśnieżania i posypywania piaskiem ciągów komunikacyjnych.

Należało zauważyć, że powyższa umowa nie określała szczegółowo zakresu przestrzennego obowiązku ubezpieczonego. W szczególności z jej postanowień nie wynika, iż K. W. była odpowiedzialna na odśnieżenie jedynie przylegającego do budynku (...) pasa o szerokości 3 m.

Należało zatem przyjąć, że ubezpieczony miał obowiązek odśnieżania całego ciągu komunikacyjnego od krawędzi budynku aż do krawędzi jezdni ul. (...), tj. w takim zakresie w jakim zobowiązany był do tego właściciel budynku (jego zarządca). W tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków T. D., M. S. i K. W.. Świadczenie ci nie byli w pełni bezstronni. M. J. pracownikiem firmy zarządzającej obiektem. T. D. łączy stosunek zależności służbowej z pracodawcą K. W., której zainteresowanie wynikiem przedmiotowej sprawy jest oczywiste. W mniejszym lub większym stopniu

wszystkie te osoby miały interes w tym, aby nie stwierdzić odpowiedzialności firmy sprzątającej za skutki zdarzenia z dnia 07.12.2010 r.

Z analizy ww. umowy wynika, że intencją jej stron było uwolnienie się przez właściciela (zarządcę) budynku od obowiązków jakie spoczywają na nich z mocy ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013, poz. 1399 j.t. ze zm.). Zgodnie z art. 5 ust. 4 tejże ustawy właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez m. in. uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych.

Przepisy powyższej ustawy nie określają szerokości chodnika, który ma być odśnieżany. Zatem skoro w umowie jest mowa o całych ciągach komunikacyjnych, to należało przyjąć, że odpowiedzialność ubezpieczonego obejmowała cały ciąg komunikacyjny od ściany budynku (...) do krawędzi jezdni ul. (...).

W żadnym wypadku nie było podstaw do stwierdzenia, że zakres odpowiedzialności właściciela obejmował jedynie 3 metry chodnika licząc od ściany budynku.

Należało zatem stwierdzić, iż na skutek zawinionego zaniechania K. W., polegającego na nie odśnieżeniu części chodnika, doszło do przedmiotowego wypadku powódki. Teren został odśnieżony jedynie rano oraz na wytyczonych 3 metrowych ścieżkach. Do wypadku doszło poza ścieżką biegnącą wzdłuż ściany budynku od strony ul. (...). Ponadto z informacji IMGW wynika, iż na tym terenie mogły wystąpić opady śniegu w godzinach popołudniowych, co pozostaje w sprzeczności z twierdzeniami strony pozwanej.

Wskazane zaniechanie w rozumieniu art. 429 k.c. jest przesłanką odpowiedzialności deliktowej osoby, której powierzono w umowie z podmiotem bezpośrednio obowiązany wykonanie określonego zadania. Doszło tu do nienależytego wykonania umowy, które było źródłem odpowiedzialności deliktowej wobec osoby trzeciej pozostającej poza kontaktem – w tym wypadku powódki.

Nie można pominąć okoliczności, iż część materiału, z którego wykonano przedmiotowy chodnik, była bardzo śliska, co potwierdziło się w toku oględzin. Nie ulega wątpliwości, iż materiał ten w okresie zimowych, gdy był pokryty lodem lub choćby śniegiem, mógł stanowić zagrożenie dla pieszych.

Reasumując K. W. jako profesjonalista, powinna była dołożyć wszelkich starań w zakresie utrzymania w należytym stanie przylegających do ww. budynku całych ciągów komunikacyjnych dla pieszych. W tym zakresie standard wymaganej staranności jest podwyższony.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 k.c. i art. 445 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. W wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zważyć należy, iż przepis art. 445 § 1 k.c. stanowiąc, że sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym odsyła do tej części hipotezy art. 444 § 1 k.c., w której jest mowa o uszkodzeniu ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Uszkodzenie ciała, o którym mowa w art. 444 § 1 k.c., obejmuje naruszenie integralności cielesnej, natomiast wywołanie rozstroju zdrowia, obejmuje wszelkie, chociażby przemijające, zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu. Dlatego przepis art. 445 § 1 k.c. może stanowić podstawę do żądania przez poszkodowanego pieniężnego zadośćuczynienia także w przypadku przemijających zaburzeń w funkcjonowaniu organizmu, jeżeli ich następstwem są cierpienia fizyczne i psychiczne poszkodowanego. Czas trwania cierpień ma natomiast istotne znaczenie dla

określenia wysokości pieniężnego zadośćuczynienia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2008 r. III CSK 171/08 LEX nr 584204).

Orzecznictwo przyjmuje, iż kryteriami istotnymi przy ustalaniu „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia są: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania i nasilenie cierpień, czas trwania choroby, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, a w tym trwałość następstw zdarzenia i konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w dziedzinie życia osobistego i społecznego.

W dawniejszym orzecznictwie podkreślano, że wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (zob. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., III CKN 427/00, LEX nr 52766; wyrok S.A. w Lublinie z dnia 10 maja 2001 r., II AKa 81/01, OSA 2001/12/96; por.: M. Nesterowicz, Glosa do wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9 marca 2001 r., I ACa 124/01, PS 2002/10/130; A. Szpunar, Glosa do wyroku SN z dnia 15 września 1999 r., III CKN 339/98, OSP 2000/4/66). Przyjmowano, iż odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie być źródłem wzbogacenia (zob. wyrok SN z dnia 9 lutego 2000 r., III CKN 582/98, LEX nr 52776).

Obecnie zauważalna jest wyraźna zmiana linii orzecznictwa Sądu Najwyższego. W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2004 r. (I CK 131/03) wskazano, iż powołanie się przez sąd przy ustalaniu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na potrzebę utrzymania wysokości zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. Jeszcze mocniej Sąd Najwyższy dał wyraz potrzebie zmiany spojrzenia na wysokość zadośćuczynienia w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 listopada 2007 r. (V CSK 245/07), gdzie wskazano, iż ze względu na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia jego wysokość musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną adekwatną do warunków gospodarki rynkowej.

Zdaniem Sądu zasądzona na rzecz powódki kwota zadośćuczynienia (15.000,00 zł) uwzględnia stopień krzywdy powódki i wszystkie wskazane powyżej kryteria, w tym stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu (5%) i radykalna zmianę trybu życia powódki na skutek wypadku. Odczuwane przez powódkę bóle, długość leczenia i rehabilitacji, stanowią podstawę do uznania, że stopień doznanej przez powódkę krzywdy był wysoki. Powódka przez okres około miesiąca miała w stopniu znacznym ograniczone możliwości poruszania się. Po wypadku powódce wypisano środki przeciwko zakrzepowe oraz dalsze leczenie w poradni ortopedycznej, które było kontynuowane. Obecnie powódka przy dłuższym chodzeniu lub siedzeniu odczuwa bóle i obrzęki okolicy kostki. Bardzo istotną okolicznością, która miała wpływ na ustalenie należnego powódce zadośćuczynienia, był okres niezdolności powódki do pracy na skutek wypadku oraz utrata pracy z tego powodu.

Orzeczenie o odsetkach zostało wydane w oparciu o art. 481 k.c.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu na rzecz powódki, obejmujących koszty zastępstwa procesowego, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w punkcie II sentencji wyroku.

Wobec tego, że powódka została w całości zwolniona od kosztów sądowych, Sąd w punkcie III sentencji wyroku obciążył tymi kosztami stronę pozwaną, jako przegrywającą proces w całości - na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.